

Navn	Kari Berg
Klubb	HAGL (Voss, Oslo)
Hoppet siden	1993
Antall hopp	drøye 800
Sertifikat	B
Beste hopp	Første sjusekunder – nesten mørkt
Sivilstatus	Single samboer med Ronald

«Man kan si hva man vil om Napoleon, men du verden hvor flink han var til å bake kaker».

(sit. Darwin T. Erlandsen – som for øvrig sto for tittelen på forrige Bail-out med Gonnabe's)

HVOR MANGE FALLSKJERM-

HOPPERE HAR DU LIGGET MED,

KARI? DET BLIR STILLE ET PAR

SEKUNDER. - ER DET SLIKE

SPØRSMÅL JEG SKAL SVARE PÅ? JA,

SIER JEG. - OK DA, EN I HVER KLUBB!

TORE NAGEL **TEKST**
TROND BOLSTAD **OG**
KARIS EGNE **BILDER**

Og så; en rå frk. Berg latter. Slik at luftmadrasen hun ligger på, luft og luftmadras fru Blom, en tre kvadratmeter stor greie, ser ut som blå plysj, en halvmeter tykk...ja, ja... rister voldsomt. Frittfall ved Nagel (fra nu av UT) har invitert Kari Berg til Osenstranda for langlunsj og prat. Dama er sliten etter gårsdagens party og NM deltakelse i FS 4, 8 og friflyving. Hun nyter en iskald pilsnerøl

mens hun ser de brave swooperne lande. Og en øl til og så starter praten. - Du skjønner det Nagel (normalt er vi på fornavn, men nå er jeg gravende journalist og hun... offeret), av og til løsner det etter noen kalde brune (som om jeg ikke vet det!). Det hadde seg slik at egentlig skulle jeg vært gutt og faren min hadde allerede døpt meg Jørgen. Og det var ikke før jeg fikk dette puppестellet her (jo da Kari, det er ikke småtterier og i alle fall ikke til å ta feil av) at han godtok at jeg var jente. Far var en jævel, men en til tider god og gal sådan. Og oppveksten har preget meg hele livet. Hør her, jeg var 16 år og ønsket meg moped. Jo da, det skulle jeg få, han sa at for å få den måtte jeg hoppe fra sjetten etasje i en høyblokk på Tveita (Oslo). Jeg hoppet ikke og hadde heller ikke moped. Han var klin gæren! Sier dama, med DEN Oslo-øst dialekten. Som hun er stolt av. Like forbannet stolt er hun over arbeiderklassebakgrunnen sin. Og hun kan et lass med gamle og trauste arbeider-songer (gi dama en halvflaske og be henne

syng). - Ja altså far ja. Han var bilmekaniker i forsvaret og da jeg skulle prøvekjøre med ham, satte han meg inn i en "kvarting", M6 - 21 (noe digert de brukte i militæret) og jeg kjørte rundt og rundt en times tid. Så lenge far var fornøyd, så var jeg det. Til tider har han dominert livet mitt totalt. Etter 10 år hos psykolog er dominansen nede i 60%. Enda han døde for et par år siden. Men han var snill og. Fikk lov til det meste. Som å dra på utenlandsturer. Men ikke lengre enn at avstanden var akseptabel for en henter. Jeg hadde det nemlig slik at hvis alt gikk galt, skulle jeg ringe og han kom for å hente meg. Det har skjedd!... - Faen Nagel, det blei mye pisspreik her, jekker en øl til jeg. Og Kari henter en Ringnes fra kjølebagen, trekker den opp med lighteren sin, selvsagt.

På tross av attributtene sine, har Kari Berg slitt med kjønnet sitt. Ikke selve identiteten, hun har vært og er 100% hetero. Men måten å være på. Macho om du vil. Hun er tøff. UT har hatt gleden av å arbeide sammen med

henne som nattevakt for Norges farligste ungdommer. Når det kokte som verst i avdelingen, var det godt å gå bak ryggen på henne, før vi skulle legge en og to rabiater tenåringer i gulvet. Kari var og er alltid først. Hun er ikke redd for å sloss, jeg mistenker henne for å like det. Men gud hjelpe meg, når hun maler fingre og ansikt og er BH løs og korte skjørt, ja da... trenger heller ikke UT Viagra for at det skal leve litt der nede.

Og denne machotenderende fremtoningen er, om ikke gemen, så i hvert fall rimelig direkte i talemåten. Som hun sier: Jeg kan et sjekketriks; virru værre med meg hjem for å pule?

Fallskjermhopperen

Kari smører en skive med ruculasalat, brie og tomat. Vi har bunkret godt med mat og drikke, på Frittfalls regning. Hun tenner en røyk med gloa fra sneipen hun røyker. - Det hadde seg slik Nagel, at da

jeg gikk i ungdomskolen, var jeg avstandsforelesket i en langhåret sær fyr som heter Pål (ingen av våre Påler). Han var kriminell og stoffmisbruker. Han havnet til slutt på Veksthuset (en type narkotikakollektiv i Oslo). Der skulle det holdes fallskjermkurs. Det var i 1993. De hadde hentet inn Oddvar Eikeli fra HAGL som instruktør. Da jeg ikke var narkoman, fikk jeg ikke delta. Men, jeg møtte opp, hver jævla gang. Til slutt var resten av de vordende fallskjermhoppere borte, så jeg ble med til Hamar. Hadde sett film av kjerringa til Norman Kent (kjent skydiverfotograf). Hun danset jo i lufta. Og siden jeg, tro det eller ei, var dyktig ballettdanser i ungdommen (jo da, far var litt stolt og da), ville jeg og bli så flink. Var dyktig elev. Men veldig nervøs. Hylte og skreik i flyet, var nesten farlig ukontrollert før exit, spydde ofte før første hopp på dagen. Men, gjorde det de sa jeg skulle jeg. Lineelev. Alle hopp ble godkjente. Våren -94 skulle jeg ta RW (FS)

utsjekk, med Ola Johansen som hoppmester. Det kom ikkeno' da jeg skulle trekke. Gikk rett på reserven. Og mens jeg hang der... vent litt Nagel, jekk opp en bayer a, dette blir heavy... takk... mens jeg hang der, kjente jeg noe gli opp bak ryggen min. Det var en forsinka hovedskjerm. Kutta den og den strøyk faen skjære meg langs reserven og jeg var sikker på å dø. Men den forsvant. Og jeg landa ute, med kompresjonsbrudd i ryggen (får man det andre steder?). Fikk nok et av landets få godkjente FU-hopp! Havna på sjukehus og ble liggende en stund. Men jeg bare måtte hoppe. Hadde en klar forestilling om at hvis jeg ikke fikk flere løft det året, så ville jeg være ferdig som hopper. Derfor dro jeg til Æra etter seks ukers sykemelding. Traff ei kjerring som var lege og hopper og som sa det var helt greit å hoppe med brudd i ryggen. Måtte bare bruke korsett. Raste til Rena og kjøpte meg et og hoppet. Tok

ut B-lappen. Siden jeg liker folk og fest dro jeg på midnattssol boogie i Vesterålen samme sommer og ble bitt av boogiestemningen. Masse ålreit folk, gode fester og herlige gutter. Dro til Cuba året etter, på eksotisk boogie. Tråkka over i tredje hoppet. Måtte på sjukehus, men Fidel Castro, min store helt, har laga et fantasisk helsevesen på øya, så det ble steady gips og mer hopping. Etter det har jeg vært på tre Herculesboogier, jeg har hoppa i Nesinge, i Mexico, på Voss... you name it... (nå ser jeg at damen er tørst og rekker henne øl nummer fire). Ja og så dro Richard Buskum, Tore Nagel og jeg til DeLand vinteren '99. Vi leide Ken Hansen som trener og gjorde 50 fete hopp. (Det hun ikke sier, er at UT etter hvert ble så sliten om natten, Kari Berg snorker nemlig som et lokomotiv. Vi lånte en gammel skolebuss av Solly, bodde i den. Det ble så inn i helvetes mye snorking at UT heller ville sove ute, på tross av gule vonde maur). Etterpå dro

vi til Key West og svei av noen titusener av kroner. Seinere har jeg vært på både basic og advanced basic. Målet mitt er å alltid få være med på store formasjoner. Og jeg er i nærheten nå. Går sjeldent for lavt. Men det hender. Da vil jeg reise hjem. Men besinner meg og går på med nytt mot. Jeg hopper ikke så mye. Bestehoppet? Å jo, det var første sju sekunder det. Det var nesten mørkt ute. Følte jeg fløy. Så bakken. Hang i skjerm og tittet på bilene langt der nede, bilene med lysene på. Herlig. Har vel drøyt 800 hopp. Men det er min store hobby. (Ja ha, tenker UT. Hva med reising, matlaging, festing, romanlesning, tyrefekting, håndarbeide, sølvsmedarbeider og alt det der?)

Akademiker og dyslektiker

For noen år siden fikk UT et postkort fra Kari Berg. Sendt fra Burma. Og eg siterar: *Kjære Tore. Hær er det varmt. Lars går*

Cuba. 13 like fly!

Helikopterne på Cuba.

Drop-outs tøyer

Drop-outs exiter. Nagel backfloater

i bar åverkrop, jeg sveter. Menn, vi har det gått. Hillsen Kari.

Herregud tenkte jeg. Det får da fanden skjære meg være måte på ordblindhet. Selv om jeg hadde kjent Kari i mange år, leste jeg aldri noe skriftlig fra henne. Dama er jaggu meg cand.mag. Med sosiologi mellomfag, psykologi og kriminologi grunnfag. Kari tenner nok en Marlboro, åpner en Farris (!?) og sier: - Du skjønner. Da jeg ikke ville bli bilmekaniker, mente faren min at jeg måtte studere. Jeg fikk ikke lov til å bo hjemme hvis jeg ikke studerte, men fikk ikke lov til å flytte hjemmefra heller?! Så, jeg måtte bare komme meg på Blindern.

Men herregud, det ble haud på hele dritten. Uten å unnskyldte meg, må nok de dårlige karakterene sees litt i lys av dysleksien min. Den kan jeg leve med, og opplever at de fleste fallskjermhoppere lider av samme sykdom. (Dama trenger forklaringer som ikke gjør henne til et utskudd.) Men jeg trives med jobben som sosialarbeider og har alltid vært fascinert av galskap, rusproblematikk og skakkjorte mennesker. Har hatt venner som er drept, kjenner mordere, alkoholikere og narkomane. Liker de som halter litt gjennom livet. Det skakke værre så lett å leve. Jobba i mange år som bingoverdinne ved siden av studiene og så mye rart da. Bor sammen med Ronald, chilener, homo... stolt sådan. Vi er bestevenner.

Kari Berg bor godt. I en diger toppleilighet på Grünerløkka i Oslo. God plass. Hun har ved siden av god plass også stort hjertesom. Leiligheten har til tider vært så full av overnattingsgjester, deriblant par, slik at hun selv har måttet sove i stuen. Hun elsker det latinske livet. Spise ute, masse folk rundt seg, prate, synge og diskutere. Døgnet hennes har ikke 24-timers sykklus, livet bare er. Tiden og. Hun har reist rundt i Latin-Amerika, alene.

En gang brukte hun en måned på å finne kjæresten hun hadde da, Pedro, inkaindianer fra Guatemala. Den reisen førte henne blant annet langt inne i jungelen. Alene med tre digre mannfolk i en kano. - Fy faen Nagel, det så ut som de to eldste menna hadde pult hverandre og fått tredjemann som unge. Piknik med døden var peanuts mot dette. Men, med et åpent sinn gikk det greit det og. I ettertid er det bare en fet opplevelse jeg ikke ville vært foruten. Men nå trenger jeg en øl. Æ'kke hver dag jeg blir intervjuet. Så kommer en lang historie om da hun tok permisjon fra jobben for å gå i sølvsmelåre i Mexico. Om fallskjermhopping i Trollveggen, fra fly, om å tørre og gjøre noe du ikke tør. Om å spise iguanakjøtt for ikke å bli spist selv. Om en gølvesituasjon på jobben... - Du ser Nagel, jeg bare sa tel gutten på 16, nå holder u kjøft, og så løfta'n høyrehanden for å kline til meg , så jeg hoppa på'n og Rolf sto bak og vi fikk'n i gølvet (gølving = legge ribat ungdom i gulvet, med fysisk makt). Hun smører seg en skive med roastbiffskiver, klemmer ut et par centimeter med remulade og drysser litt rødløk over. - Best med en pils til dette. Kari har håndlag for mat.

Kokken Kari

Kari er en av de beste amatørkokker jeg vet om. Hun slår meg, Tore Nagel, tungt å skrive, men sant. Og hun er sånn der... nå tar jeg litt av dette, blander en neve med histen og pisten inn i kjøttet, smører sammen noe greie her og rører rundt. På en HAGL-fest på forsommeren i år (HAGL er klubben i hennes hjerte, hun startet karrieren sin her, kjenner de fleste og alle kjenner Kari, hun har sidemedlemskap i Voss og Oslo), skulle hun lage mat til 50 personer. Da Aleksander Gamme (tidligere landslagshopper FS-4) hørte om dette, ringte han henne og sa - Det var da som

faen, jeg skal ha avsluttende eksamener på NTNU fra mandag av, men jeg bare må spise det du lager. Han skal ta den eksamenen til høsten. Jeg (gidder ikke å skrive det upersonlige UT lengre) var der og, og fikk servert helstekt indrefilet, ribbestykker marinert i ett eller annet, med fløtegratinerte poteter og en sinnssyk god salat til. Høres greit ut, men det blir så Kari Berg smak på det hun lager. Og, å steke indrefilet til 50 stykker, over åpen grill, det krever kløkt, kaldt hode og myke hender. Med ølen i venstre hånd, serverte hun med høyre og jeg spiste sommerens desidert beste måltid. Hun tryller slik hjemme i kjøkkenet sitt og. Lykkelig er den som får spise ved hennes bord. Hun er som skrevet meget gjestfri og et gratis tips er: Neste gang du skal til Oslo, prøve og ringe dette nummeret: 901 11 619. Say no more.

Fremtidsplaner

- Faen Nagel, kan du snart bli Tore. Er lei av å drekka så lite, la oss bli ferdige. Jo'a, det var temmelig rått å lese plakaten før kvinnehoppinga på Voss i sommer... special guest star: KARI BERG. Måtte bare ta meg en bayer da jeg hørte det. Visste jo at det bare var på kjødd, men alikavel da. Herregud. Men det ble da show. Nå gleder jeg meg til vindtunnel hopping med Lise Aune en gang på nyåret. Ligge og banke hopp på hopp på hopp... med en instruktør jeg etter hvert kjenner godt og som jeg setter stor pris på. Og så feste litt på kvelda. Det er målet for neste sesssong. (Hun er lettere brisen nå). For seinere å joine noe som ligner storformasjon. Og så må jeg lære å sitte slik at vi to, du og jeg Tore (åhh, nå begynner hun å bli familiær her...) kan banke litt flere poeng for Dropouts neste år (vi stilte i friflyving og fikk sammenlagt 1,2 poeng på fem hopp). Men nå vil jeg bade. Ha det

bra Tore og god tur til Kjerag. Jeg rusler mot bilen, snur meg og ser at Kari blir båret ut i vannet av fire muskuløse Oslohoppere. En tent sigarett i høyrehånden og godt tak i pilsnerølen med venstre. En fargerik personlighet fortjener masse oppmerksomhet. Hun lå ikke med noen av dem. Karis språkbruk er en del av hennes personlighet og ikke alt hun sier er sant. Men, til de klubbene hun ennå ikke har vært innom, gled dere!

Slutt

Jeg har passert hårnålsving nummer 26 på vei ned i Lysebotn. Kjører i tredje. Brems og brems og brems. Har passert et par low gear skilt, men har aldri skjont poenget. Skal bremse ned like før tunnelen. Bremspedalen går i bønn. - Sånn skjer jo bare på film, tenker jeg. Girer ned i annet, drar i brekket. Det gir etter. Kommer inn i mørket i 50 kilometer i timen og tenker at jeg ikke har råd til å bulke bilen. Trykker giret ned i første. Det hviner, lukter olje og svidd ett eller annet. Brekket fungerer dårligere og dårligere. Lukker øynene og lar det stå til. Kjører hele sulamitten i revers og bilen stopper. Midt i tunnelen. Går ut og tenner en Rød Mix nr. 2. For et kick! Ikke noe hopping i dag, dette får holde. Venter litt... hviner videre nedover i første og med restene av håndbrekket til brems. Kommer meg ned til campingplassen. Ringer Kari og forteller hva som har skjedd. Hun svarer - Herregud da Tore, du må kjøre på lave gir. Bremsevæska blir så varm at den koker. Nå venter du litt, så kommer du deg til et verksted og bytter den. Hadde jeg vært der, skulle jeg ha fixa det for deg. Brekket tar jeg når du kommer til Oslo. Vær forsiktig fra sekser'n. Var det Jørgen? Det eneste Kari Berg arvet etter faren sin, var bilmekanikerskrinet hans. Og frk. Berg kan bruke verktøyet som ligger i det.

Skriket malt på reserveklaffen.

Ballonghopp på Herculesboogie.

Globetrotter på vei til feltet i Kurt Ødemarks fly.

Cuba - all Norwegian formation. Bruno BrokkenFoto

WELCOME TO RUSSIA!
AEROGRAD KOLOMNA
 the home DZ of the two times
WORLD CHAMPIONS!

- ★ Tandem, AFF, RW
- ★ Team master-classes
- ★ High-professional instructors and staff
- ★ English speaking instructors
- ★ MI-8, up to five AN-28 airplanes
- ★ Unlimited altitude (usually 13,500 ft)
- ★ Advanced facilities
- ★ Very friendly atmosphere

Our prices are unbeatable!

<http://www.aerograd.ru>

